

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 618/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Иван Тоскић адвокат из ..., против туженог ББ ПР, ... „ВВ“, кога заступа Драган Поповић адвокат из ..., ради исплате дуга, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Крагујевцу и Вишег суда у Крушевцу, на седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Брусу, Судске јединице у Александровцу П 698/20 од 19.01.2023. године стварно је надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

По жалби тужиоца против пресуде Основног суда у Брусу, Судске јединице у Александровцу П 698/20 од 19.01.2023. године, којом је одбијен његов тужбени захтев за обавезивање туженог на исплату износа од 51.375,00 динара са законском затезном каматом од 09.12.2020. године до исплате и на накнаду трошкова поступка, Апелациони суд у Крагујевцу донео је решење Гж 1043/23 од 12.04.2023. године којим је, ради одлучивања о жалби, списе уступио на надлежност Вишем суду Крушевцу, сматрајући да се ради о спору мале вредности.

Виши суд у Крушевцу није прихватио надлежност, сматрајући да се у конкретном случају ради о потраживању из радног односа, да се спор из радног односа не сматра спором мале вредности, сагласно члану 469. Закона о парничном поступку, те да је за одлучивање о жалби против пресуде надлежан, без обзира на вредност предмета спора, Апелациони суд у Крагујевцу.

Решавајући сукоб надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), у вези са чланом 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) Врховни суд је утврдио да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Наиме, из списка произлази да је међу странкама учињено неспорним да је тужилац био у радном односу код туженог у августу, септембру и октобру 2020. године, за који период је тужени за тужиоца уредно уплатио доприносе за социјално осигурање и да је захтев тужиоца за исплату износа од 51.375,00 динара на име зараде, са законском затезном каматом одбијен првостепеном пресудом против које је тужилац изјавио жалбу. Доношењем решења Гж 1043/23 од 12.04.2023. године којим је, ради

одлучивања о жалби, списе уступио на надлежност Вишем суду Крушевцу, сматрајући да се ради о спору мале вредности, Апелациони суд у Крагујевцу се фактички огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби.

Поступање Апелационог суда у Крагујевцу није правилно.

Законом о парничном поступку прописано је да се спор из радног односа не сматра спором мале вредности (члан 469).

Према Закону о уређењу судова, виши суд у другом степену одлучује о жалбама на пресуде у споровима мале вредности (члан 25. ст. 2. тач. 3), а апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд (члан 26. ст. 1. тач. 3).

С обзиром на изложено, за доношење одлуке о изјављеној жалби у конкретном случају надлежан је Апелациони суд у Крагујевцу, па је применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд решио настали сукоб надлежности одлучивши као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**